

La competitivitat fomenta que les empreses vulguin produir amb el mínim cost de producció, abaratint els productes, a través de matèries primeres i mà d'obra més barata, deslocalitzant les cadenes productives en països de mà d'obra més barata, cada cop els empresaris s'enriqueixen més i els treballadors que són la mà d'obra productiva i alhora els consumidors tenen menys diners per consumir i mantenir aquest sistema. La competitivitat en accés afavoreix les megafusions de les grans empreses i aniquila i deixa fora del mercat les empreses més petites i petits començos i crea atur, la competitivitat en accés porta cap a un sistema oligopòlic no deixant participar a la creació de noves empreses.

La riquesa crea pobresa. El creixement imparable de la producció de mercaderies comporta la deterioració i l'exhauriment de béns imprescindibles: aire, aigua i éssers vius. El capitalisme desmunta les formes de vida tradicionals de milions de persones i les obliga a cercar feines malpagades i a emigrar a les grans

ciutats. Milers de llengües i cultures locals han desaparegut víctimes del desenvolupament. En definitiva, genera crisis que es repeteixen periòdicament, les quals vistes globalment es produeixen cada cop de manera més forta. En aquestes creixen dos factors: per una banda la pobresa i la incapacitat d'una majoria social per accedir als béns, i per l'altre, grans quantitats d'stocks que no poden sortir a la venda quedant sense compradors. I això és concreta en aquesta «riquesa que crea pobresa».

Pensar que encara que tots fóssim particeps de les cooperatives, el capitalisme seguiria existint amb les seves característiques pròpies ens invita a reflexionar. A pensar, per exemple, que les cooperatives, haurien de tenir assumits els valors dels que abans parlàvem, però que això no és suficient. Cal una acció de govern associada, una intervenció decidida sobre els grans capitals per tal d'aconseguir transformacions socials profundes.

Pau i Oriol, desembre 2009

Agenda propers actes

6 de desembre, 20h a la plaça de la vila de Torredembarra
Concentració de rebuig a la constitució espanyola

18 de desembre, 19h a Ca l'Astut a la plaça de la Font de Torredembarra
Xerrada sobre l'àmbit judicial i el sistema penitenciari espanyol i francès, i sobre la situació dels presos i preses polítics catalans.

19 de desembre, 19h a la plaça Verdaguer de Tarragona
Marxa de torxes del camp de Tarragona en suport als presos polítics catalans.

20 de desembre, 19h a la plaça de les monges de Torredembarra
Marxa de torxes de torredembarra en suport als presos polítics catalans.

**Assemblea cada dissabte a les 19h
a ca l'Astut (Pl. de la Font, Torredembarra)**

www.pedracontratisora.blogspot.com
www.lagaiadadelbaixgaia.blogspot.com
www.fotolog.com/gaianada

Manifest concentració rebuig a la constitució espanyola

Diumenge 6 de desembre a les 20h concentració a la plaça de la Vila

LA SEVA CONSTITUCIÓ, LA NOSTRA PRESÓ

Des de la mort del dictador feixista, l'estat havia adoptat un model d'estat implantat pel mateix dictador, i per tot el seu entramat feixista; Que s'expressava per la famosa frase: «todo atado y bien atado». Es tractava de perpetuar uns valors i un model d'estat que havien de sobreviure a la seva mort. En aquell context, l'estat espanyol i les nacions que se li romanen ostantges, visqueren un punt d'inflexió en la seva relació. S'hagués pogut produir una ruptura total i definitiva de l'estat, o per la contra perpetuar el règim franquista en nom de la democràcia.

Degut a les fortes reivindicacions socials i nacionals dels pobles que romanen sota el que s'anomena "Espanya", l'estat espanyol podia observar que el model d'estat, era caduc, i s'arriscaven a que se li desconfigurés; ells sabien que aquest era un context perillós per a la seva supervivència.

La malanomenada transició, responia només a la necessitat de perpetuar un estat que era garant dels interessos de les classes dominants; forces polítiques conservadores, l'església, la monarquia, i determinades forces polítiques socialdemòcrates, i cal considerar que, es produí amb les següents coaccions:

-presència de partits il·legalitzats, els autors de la transició estaven vinculats a determinats poders espanyols; el País Basc va dir frontalment que no a la Constitució, un percentatge molt alt de catalans, van dir que no, i la figura del rei, era com ara intocable, com a cap de l'exèrcit.

Era la transició, la manera de fer creure a les persones, que l'estat espanyol havia superat el règim franquista, i pretenia avançar cap a un model d'estat democràtic.

Però la constitució espanyola, està escrita pel dictador, amb el vist i plau de la classe política espanyola i catalana; i la monarquia també va ser designada pel mateix dictador. La nostra llibertat com a catalans, es veu atacada en els escrits de la seva constitució. El dret de ser i viure en català, es veu sistemàticament atacat.

Els hi calen lleis, monarquies, estatuts i constitucions per a defensar el seu estat, i per a silenciar les veus dissidents del poble català.

No ens cansarem mai de repetir-ho: l'estat espanyol és un simple projecte polític, social i territorial, un simple projecte imperialista al qual ens hi han inculcat des de les escoles.

La constitució espanyola, va ser escrita per ells, i feta a la seva mida. És un simple llibre al servei del poder, un simple llibre que ens recorda de forma humiliant, que els Països Catalans, seguim sent un poble ocupat, dividit, explotat i maltractat; el llibre sagrat que propugna el discurs del feixisme més ranci proclamant "la unitat de la nació espanyola"; és en definitiva un altre òrgan legal al servei de l'estat que impedeix que els catalans tinguem el dret de decidir el nostre futur.

Com a catalanes i catalans, és el nostre deure seguir treballant per tal de superar l'actual marc polític i social als Països Catalans, i per això ens hem d'organitzar, sense cap por, conscients que tenim la raó, i que seguirem treballant en base aquesta.

Hem de tenir ben clar, que cap constitució està feta per a mantenir viu el nostre poble, tot el contrari, i hem de tenir molt clar, que cap estatut ens farà lliures.

Ni estatuts ni constitucions,

Els Països Catalans un únic camí, un únic objectiu...Independència i Socialisme!•

La Gaianada, el col·lectiu independentista del Baix Gaià, sobre les consultes per la independència

Pretenem constatar, el nostre suport rotund a la preparació de consultes per a la independència a alguns municipis del Principat de Catalunya; però evidentment amb uns matisos que considerem importants, tan tàctics com estratègics

Entenem que, el dret a l'autodeterminació és un dret que cal defensar si realment volem garantir els mínims bàsics democràtics.

I és l'autodeterminació el que cal exercir quan un poble té una història que l'avalua i un projecte polític i social que permet la seva deguda evolució. Per altra banda, l'autodeterminació pot respondre a l'opressió social i nacional que pateix un poble en mans d'altres estats, com és en el nostre cas.

Ara bé, això s'ha de fer en una conjuntura apte i en un context que ho permeti, sense interessos partidistes d'algun partit, i sense la demagògia que utilitzen les mateixes forces polítiques parlamentàries.

Entenem com a incorrecte i incoherent, l'afany que li ha agafat a alguna força política per a realitzar consultes sobiranistes que no parteixen d'una base sòlida ni d'un treball constant d'aquestes forces en aquesta direcció.

El que cal és ser conscients, saber quan toca i quan no, i treballar per a que siguin vinculants.

Entenem doncs, que el que cal és destinar els nostres esforços cap:

-a la denúncia i el combat contra l'Estat Espanyol, que prohibeix que les consultes siguin vinculants.

-a la correcta percepció del nostre territori, que compregui la realitat històrica del nostre poble, i permeti autodeterminar-se a tots els territoris que conformen els Països Catalans.

-el treball constant de les persones, organitzacions i col·lectius realment independentistes del nostre país.

Un altre fet que trobem important, és que cal saber i decidir quin és el model econòmic i social que volem per al nostre país; si som capaços d'independitzar-nos, hem de tenir clar quin encaix volem amb la resta de països del món, i no ens serveix que certs sectors de la política catalana, ens diguin «això ja arribarà...»; cal decidir si volem perpetuar l'actual sistema que origina crisis estructurals i explota les matèries primeres, o el que opta per cooperar, en lloc de competir amb els diferents països del món i que en primer lloc té en compte els aspectes socials.

*La Gaianada,
col·lectiu independentista del Baix Gaià, desembre 2009*

Les cooperatives, el cooperativisme i el capitalisme

Les cooperatives són petites empreses de base democràtica que ofereixen béns útils a la comunitat, a diferència d'altres empreses convencionals que busquen acaparar l'atenció mediàtica i que acostumen a ser transnacionals i a especular amb grans quantitats de mercaderies. És cert, que hi ha cooperatives que no es distingeixen en absolut de les dinàmiques d'una empresa convencional, ja que el fet de «ser cooperativa» sols implica una fórmula legal mitjançant la qual es desenvolupa l'intercanvi, vegi's el cas dels supermercats consum. En aquests casos la persona que pren les decisions respecte la cooperativa sol estar prou allunyada de les persones que en formen part com per a que es pugui posar en entredit el paper que un pot jugar al començar a participar d'aquella cooperativa.

Per altra banda, el que s'anomena cooperativisme, vol anar més enllà de la forma legal, per explotar les possibilitats que aquesta permet: control democràtic de les persones que en formen part, apropiació dels mitjans per part dels treballadors que en són socis, repartiment dels beneficis, exigències de qualitat dels productes... A Torredembarra en tenim un bon exemple. Un dels fets distintius de la «cooperativa La Senalla» és el consum de productes cultivats ecològicament, és a dir, sense productes químics que puguin afectar tant a la salut del consumidor, com el camp on el producte és cultivat.

Aquesta forma de funcionar potencia una forta implicació dels socis a l'empresa que fa augmentar la productivitat, la participació, la capacitat de cooperació i la sensibilitat ecosocial. Les treballadores i els treballadors són copropietaris de l'empresa i l'interès col·lectiu conflueix en les decisions que es prenen. Les cooperatives neixen per satisfer les necessitats dels socis i de la societat. No es tracta d'obtenir el màxim benefici econòmic possible, sinó d'arrelar al territori, afavorint amb la seva activitat al desenvolupament local, tot creant llocs de treball de qualitat, que formen persones, i respectant al medi on viuen i on inverteixen. En definitiva es busca una sostenibilitat mitjançant la canalització de l'estalvi en el propi territori, buscant així un equilibri.

Les cooperatives pel fet de tenir el capital social repartit entre tots els socis que alhora són els qui treballen i que viuen en un indret determinat són les que cuiden el medi i no actuen com les societats anònimes que

persegueixen el màxim benefici personal i traslladen les companyies a d'altres països de mà d'obra i producció més barata. Per tot plegat les cooperatives estan més inclinades a servir productes de qualitat i a preus més justos, així com a col·laborar per resoldre els problemes de l'entorn que és on viuen les cooperatives.

Hi ha uns «peròs» al respecte que ens generen una certa inquietud i que aquí ens agradaria recalcar:

Les cooperatives neixen dins del sistema capitalista i es desenvolupen en les regles pròpies d'aquest. Per aquest motiu ho tenen difícil perquè la ideologia, la legislació, el sector financer i l'aparell polític estan pensats per servir a les empreses convencionals. Moltes tenen poc capital i incapacitat de recursos per finançar-se, degut a que els creadors i impulsors són la classe treballadora que disposa de pocs recursos.

Per altra banda altres cooperatives acaben desapareixent per culpa de l'èxit i dels bons resultats econòmics que porta a que els socis tendeixin a individualitzar el repartiment dels excedents i acaben homologant-se amb les empreses convencionals. La majoria de socis no dominen les tècniques de gestió, encara que siguin bons professionals en el sector.

Un altre aspecte negatiu és que l'home i la dona cooperativistes estan influenciats per una societat immersa en el sistema capitalista i els valors individualistes i competitius que fomenten els mitjans de comunicació i el consumisme, de vegades es filtren a la pròpia comunitat cooperativa. Això comporta a que es copiïn aquests valors i principis de l'empresa convencional a la cooperativa.

El capitalisme és un sistema econòmic que no aconsegueix complir amb l'objectiu que afirma perseguir, que és el de produir béns i serveis que satisfacin les necessitats de la humanitat: **Eficiència, competitivitat i riquesa** són els tres conceptes de l'economia del mercat neoliberalista. S'insisteix en què l'economia de mercat és el sistema més eficient possible i que les empreses han de ser competitives i gràcies a això són més rics. L'eficiència porta a les empreses a produir els guanys i beneficis pels empresaris en el mínim temps possible i això ha portat a l'especulació financera en comptes d'invertir a llarg termini en la qualitat dels productes a través d'invertir en investigació i desenvolupament.